

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M. Z. wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 17 września 2024 r., w
sprawie o sygn. akt VI Ka 579/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego
w Wołominie z dnia 3 lutego 2023 r., sygn. akt II K 988/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł,

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej w ujęciu art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k., polegającej na orzeczeniu wobec skazanego M. Z. środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sytuacji, gdy Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 4 czerwca 2024 roku (sygn. akt SK 22/21) orzekł o niezgodności z Konstytucją RP art. 42 § 3 k.k. w zakresie, w jakim obliguje sąd do orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. W konkluzji wniósł o wstrzymanie wykonania w/w orzeczenia.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne. Sam fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku.

W odniesieniu do zarzutu podnoszącego uchybienie z art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby mieć charakter oczywistości. W niniejszej sprawie kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga przeprowadzenia nie tylko gruntownej analizy akt sprawy (przy merytorycznym rozpoznaniu kasacji), ale także rozważań prawnych w zakresie dotyczącym znaczenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sytuacji braku jego publikacji i ewentualnej potrzeby przeprowadzenia tzw. rozproszonej kontroli konstytucyjności art. 42 § 3 k.k. Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą obecnie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Należy tylko zasygnalizować, że orzeczenie o karze nieznanej ustawie w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. oznacza wyłącznie orzeczenie o karze nieznanej w ogóle obowiązującej ustawie karnej, a więc przesłanka ta nie występuje w sytuacji, gdy orzeczono karę rodzajowo dopuszczalną przez ustawę karną, lecz w wymiarze sprzecznym z obowiązującymi przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[t.n]